

РЕШЕНИЕ

№ 1785

гр. Бургас, 10.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЕВГЕНИ М. УЗУНОВ**

при участието на секретаря **МИРОСЛАВА ХР. ЕНЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЕВГЕНИ М. УЗУНОВ** Гражданско дело № 20222120103291 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба на П.Д. П., ЕГН *****, чрез пълномощника и съдебен адресат адв. Г.С., със съдебен адрес: гр. Бургас, *****, СРЕЩУ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ към Министерство на вътрешните работи, с адрес: гр. София, ул. „Пиротска“ № 171А, представлявана от гл. комисар Н.Н. - директор, с адрес за призоваване: гр. Бургас, *****, за осъждане на ответника да заплати сумата от 700 лева, представляваща допълнително възнаграждение за положен извънреден труд в размер на 82 часа за периода от 01.04.2019г. до 09.07.2020г., получен в резултат на преизчисляване на положен нощен труд с коефициент 1.143 , сумата от 130 лева лихва за забава за периода от 01.07.2019 г. до 25.05.2022 г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба.

Ищецът твърди, че в периода 01.04.2019 г.- 09.07.2020 г. е полагал труд на длъжност „****“ в Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“- Бургас при ГД “Пожарна безопасност и защита на населението“ към МВР.

Съгласно чл. 142, ал.1, т.1 от Закона за Министерство на вътрешните

работи /ЗМВР/ ищецът бил със статут на държавен служител. Сочи се, че през процесния период били действали различни наредби, приети на основание чл.187 от ЗМВР, които впоследствие били отменени. Поради тази причина се счита, че била налице празнота, която следвало да се запълни със субсидиарното приложение на Наредбата за структурата и организацията на работната заплата и в частност разпоредбата на чл.9, ал.2 от НСОПЗ. С тези доводи сочи, че за периода 01.04.2019г. до 09.07.2020г. положението от него нощен труд от 560 часа нощен труд следва да бъде преизчислен с коефициент 1.143 на 640,08 часа. Намира, че е положил извънреден труд от 82 часа, който работодателят не му бил заплатил. Не представя писмени доказателства. Моли да бъде задължен ответникът да представи находящи се у него протоколи за положен труд от ищеца, както и трудовото му досие. Прави искане за допускане на съдебно- счетоводна експертиза, вещото лице по която да отговори на постановените в исковата молба въпроси.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, с който исковата молба се счита за допустима, но неоснователна. Ответникът не оспорва наличието на служебно правоотношение между него и ищеца на сочената в исковата молба длъжност.

Оспорва се твърдението на ищеца, че следва да се приложи НСОПЗ и по- специално твърдяната трансформация на нощен в дневен труд, съобразно претендирания коефициент.

Ответникът сочи, че нормативният акт, от който ищецът извлича основанията на иска си, се прилага само за работници по КТ. Заявява се, че ищецът е служител на МВР и за изчисляване на трудовото му възнаграждение се прилага ЗМВР. Навежда се за приложимостта и на две наредби- Наредба № 8121з- 776/29.07.2016г. за реда за организацията, разпределението на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в МВР и Наредба № 8121з- 36/07.01.2020г. за реда за организацията, разпределението на работното време, за неговото отчитане, компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в МВР. Сочи се, че цитираната в исковата молба Наредба № 8121з- 908/02.08.2018 г. била отменена с Наредба №

8121з1059/26.09.2019 г., и препращала отново към Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г. Извежда се виждането, че според приложимата правна уредба съотношението между дневен и нощен труд на служителите на МВР е 8:8 часа или равно на коефициент 1, а не на твърдения 1.143.

Цитира се също и заповед на министъра на вътрешните работи, в която е указано нощният труд да се заплаща по 0,25лева. Излага се, че за определен период, когато е действала Наредба № 8121з-407/11.08.2014г. се е извършвало такова компенсиране с прилагането на коефициент 0.143, но според ответника това е било в разрез със ЗМВР и е било поправено с последвалите издадени наредби. Позицията се на решение на Съда на Европейския съюз от 24.02.2022 г., като се сочи и че с изменение на ЗМВР е визирано понастоящем, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24- часов период. Излагат се подробни съображения за разликата между нощен и извънреден труд, както и за приложимата в тази насока правна уредба. Отрича се и основателността на претенцията за лихва. Представят се писмени доказателства.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, приема за установена следната фактическа обстановка:

Съдът приема, че е предявен иск с правно основание чл.187, ал.5, т.2 вр. чл.178, ал.1, т.3 от ЗМВР.

В съдебно заседание искът е изменен по размер като след изменението се претендират 783.31 лева възнаграждение за извънреден труд и 183.89 лева лихва за забава.

Съдът, като прецени твърденията на страните, събраните по делото писмени доказателства и съобрази закона, намира за установено следното:

Не се спори между страните, а и от представените данни се установява, че ищецът заема длъжността „Водач на специализиран автомобил-той и пожарникар” в Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението” - Бургас към Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” - Бургас при Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението” - МВР за процесния период.

Безспорно, също така, е и обстоятелството, че ищецът е полагал труд на 24-часови смени по график, включително и за времето от 22.00 часа до 06.00 часа, т. е. и през нощта. Според изготвената съдебно-икономическа експертиза ищецът за периода от 01.04.2019г. до 09.07.2020г. е положил 640 часа нощен труд на 24-часови смени. Преизчислен в дневен труд с коефициент 1.143, нощният труд от 640 часа става 731.52 часа. На ищеца е начислен и изплатен нощен труд за 640 часа, колкото са и отчетените часове по протоколи. Разликата между преизчисления и отчетения по протоколи нощен труд възлиза на 91.52 часа. Експертизата е изчислила, че общият размер на трудовото възнаграждение за извънреден труд за 91.52 часа възлиза на 783.31 лева. Разликата в часовете между преизчисления с коефициент 1.143 и отчетения по протоколи обр.6 нощен труд не са отчитани и не са заплащани от работодателя като извънреден труд.

Съгласно чл.176 от ЗМВР, брутното месечно възнаграждение на държавните служители на МВР се състои от основно и допълнителни такива.

В чл.178, ал.1, т.3 от ЗМВР е предвидено, че към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплаща допълнително такова за извънреден труд, а според чл.179, ал.1, пр.2 от с. з. и за нощен. Условието и редът за заплащане на последното се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а размерът - с негова заповед, ал.2.

Съгласно чл.187, ал.1 от ЗМВР /редакция на ДВ, бр.34, от 23.04.2019г., действала до 10.07.2020г./, нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 - седмично при 5-дневна работна седмица. За работещите на 8, 12 или 24-часови смени, то се изчислява сумирано за тримесечен период, с възможно полагане на труд и през нощта - между 22.00 и 06.00 часа, като работните часове не следва да надвишават средно 8 за всеки 24-часов период. В ал.5, т.2 /редакция на ДВ, бр.34, от 23.04.2019г., действала до 10.07.2020г./ е предвидено, че за служителите, работещи на смени, работата извън редовното работно време, до 280 часа годишно, се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период, който се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение - ал.6 /редакция на ДВ, бр.34, от 23.04.2019г., действала до 10.07.2020г./.

Съгласно чл.187, ал.9 от ЗМВР /редакция на ДВ, бр.34, от 23.04.2019г.,

действала до 10.07.2020г./ редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

През процесния период са действали Наредба № 8121з- 776 от 29.07.2016г. и Наредба № 8121з-31 от 07.01.2020г. Преди това са действали Наредба № 8121з-407 от 11.08.2014г. и Наредба № 8121з-592 от 25.05.2015г. Текстовете на чл.3 и в четирите наредби са идентични - при работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22.00 и 06.00 часа, като работните часове не следва да надвишават средно 8 за всеки 24-часов период. В Наредба № 8121з-407 от 11.08.2014г. изрично е предвидено, че при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове, положен нощен труд за отчетния период, се умножава по 0.143 - чл.31, ал.2.

По изложените съображения исковата претенция за заплащане на извънреден труд в процесния период, получен след преобразуване на положените часове нощен труд в дневен с коефициент 1.143 се явява доказана по своето основание - за процесния период се прилага субсидиарно Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

Видно от заключението на вещото лице , нощният труд, преизчислен с коефициент 1.143, е 731.52 часа. Разликата от 91.52 часа не е отчетена в протоколите за положен труд, съответно, не е начислена и не е платена.

Няма доказателства ответникът да е заплатил на ищеца дължимото допълнително възнаграждение за положения извънреден труд в горния размер.

Доколкото с изменението на иска се претендира именно 731.52 лева за извънреден труд от 91.52 часа, искът се явява доказан и по своя размер, поради което следва да бъде уважен изцяло, за периода от 01.07.2019г. до 25.05.2020г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

По иска за мораторната лихва:

Този иск е също основателен. Ответникът не е заплащал извънредния труд, поради което е изпаднал в забава в плащанията при изтичане на всеки тримесечен период на сумарното отчитане на работното време. Според

експертизата, сумарната лихва за забава за периода до 25.05.2022г. е в размер на 183.89 лева, колкото се търси и с изменения иск, поради което претенцията трябва да бъде уважена изцяло.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата 400 лева разноси по делото за адвокатско възнаграждение, а по сметка на съда - държавна такса в размер на 100 лева и 150 лева за експертиза.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерство на вътрешните работи, с адрес: град София, ул.“Пиротска“ 171а, да заплати на П. Д. П., ЕГН *****, сумата от 783.31 лева /седемстотин оседемдесет и три лева и тридесет и една стотинки/ главница, представляваща нетния размер на дължимото и неизплатено допълнително възнаграждение за извънреден труд - общо 91.52 часа, получени след преизчисляване с коефициент 1.143 на положения от него за периода от 01.07.2019г. до 09.07.2020г., 640 часа нощен труд в дневен, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 25.05.2022г. до окончателното плащане, както и сумата от 183.89 лева /сто оседемдесет и три лева и оседемдесет и девет стотинки/, представляваща лихва за забава върху главницата за периода до 24.05.2022г.

ОСЪЖДА Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерство на вътрешните работи, с адрес: град София, ул.“Пиротска“ 171а, да заплати на П. Д. П., ЕГН *****, сумата от 400 лева /четиристотин лева/ съдебно-деловодни разноси.

ОСЪЖДА Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ на Министерство на вътрешните работи, с адрес: град София, ул.“Пиротска“ 171а да заплати по сметка на Бургаския районен съд държавна такса в размер на 100 лева /сто лева/ и 150 лева /сто и петдесет лева/ разноси за експертиза.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от 10.08.2022г. на основание чл.315, ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____

